

Dynamic "light"

Leif Berntsen...unnskyld - Ernstsen - er på banen med sin helt nye B-serie. B for "budsjett"? I alle fall grunn til å la seg b-geistre!

Dyrt eller billig?

Hva som bør oppfattes som "budsjett-hi-fi" vil i et samfunn med klaseskiller alltid vurderes ut fra hver enkelts privatøkonomiske status. Selv har jeg ved flere anledninger opplevd å høre enkeltindivider utbasunere at vedkommende ikke finner det interessant å lese et blad som

Fidelity fordi selvsamme personer likevel ikke har råd til å kjøpe utstyret vi skriver om. Sannsynligvis er dette de samme personer som ikke vil lese bilblader som Auto Motor Sport eller Classic Cars fordi det i disse og lignende magasiner står for meget om Ferrari, Koenigsegg og en og annen halvrusten Jaguar

Av Jan Myrvold

E-type. En syvogsytti Toyota Camry derimot, det hadde nok vært noe å lese om! Sant nok er det av lignende årsaker jeg selv ikke leser bladet "Ditt Bryllup", da jeg av klare apparisjon- og formuemessige begrensninger neppe oppfattes som et opplagt kavalersprospekt for bladets redaktør Mona Grudt.

Uansett, det handler noen ganger om prioriteringer, og om hvor kompromissvillig man er for å oppleve en touch av "Det Gode Liv". For noen handler det om å cruise nedover den lokale rånestripa i årgangsjapsen - for andre kanskje å lene seg tilbake i godstolen med kvalitetslitteratur i hånden og favorittmusikken som triller lekende ut av stuens høyttalere. Velg selv.

Uansett tror vi i Fidelity at brorparten av det musikk- og hi-fi-interesserte publikum tåler å lese om mer esoteriske produkter enn det aller billigste, og vil derfor selvsagt fortsette å skrive om produkter som defineres som high-end. Når så en av norsk high-ends definitive nestorer er på banen med produkter som til han å være nærmest kan beskrives som "budsjettklasse", vil vi av like åpenbare grunner ikke la det passere

Øvrig benyttet utstyr

Electrocompaniet EMC1 24/192 CD-spiller
EAR/Yoshino 864 forforsterker
Respons Baby Grand høyttalere
Amphion Xenon høyttalere
ProAc Response 1s høyttalere
Black Magic mkII signalkabler, balansert
T+A Speaker 8 høyttalerkabler
Synergistic Research Alpha Quad høyttalerkabler
Target høyttalerstativer

ukommentert.

Men for ordens skyld vil jeg få gjøre det klart at jeg finner 65 store for et forsterkeroppsett for veldig mange penger - uansett klasseslithørighet. Derfor tillater jeg meg å forvente noe ekstra av lydprodukter i denne prisklassen, spesielt fordi jeg stadig eksponeres for hva flere forsterkere til under en tidel av denne prisen faktisk er i stand til i dag.

Tvilsomme rykter

Det har aldri vært lett å bli profet i eget land, spesielt dersom du er født i Norge. Ikke minst gjelder dette innenfor vår relativt lille hi-fi-industri. Både når det gjelder Electrocompaniet og Dynamic Precision (og selvsagt noen utenlandske merker) later det til at de genuint interesserter ofte deler seg i to leire. Elsk eller hat. Og man blir nesten vurdert for tung medisinerer eller elektrosjokkterapi hvis man skulle slumpe til å ytre seg positivt om begge to! Liker man den ene, kan man tydeligvis umulig like den andre. Ketchup og sennep på samme pølse? Uhørt!

En påstand som med ujevne mellomrom dukker opp i ulike forum og som har forfulgt Leif Ernstsen og Dynamic Precision er at sistnevnte låter tynt, kjølig, skarpt, analytisk, umusikalsk og det som verre er. La meg med en gang derfor få si at dette ikke rimer særlig med egne erfaringer. Dette med bakgrunn i at jeg de siste par årene flere ganger per måned har deltatt i lyttepaneler hvor Dynamic Precisions toppmodell A1s har vært benyttet som premissleverandør eller referanseforsterker. Derfor vil jeg i kraft av visstnok å tilhøre hifipolitets ekvivalent til lett korrupte militærjuntaer på den sørlige hemisfære utstede felingstillatelse på dette i mine ører klart ufortjente rykte.

Maktfaktor

Budsjettmodell eller ikke, så tilsier prisen på rundt førti tusen kroner at effekttrinnet A1b tetter hullet etter de suksessfulle DP 6.4/6.4P. Modellbetegnelsen A1b på sin side, antyder vel heller at det i rent teknisk forstand er en lett nedskalert utgave av prestisjemodellen A1s. Ernstsen oppgir effekten til 2 ganger 200W over hele fjøla ved en motstand på 8Ohm, og som øker til 380W ved 40hm. Tilsvarende tall for A1s er forøvrig 250W/450W. Det finnes også en enda større versjon 2A som yter smått ufattelige 2 x 450W/800W!

Uansett, rent eksteriørmessig er det lite som skiller alle de nevnte modellene. Selve kabinetene virker identiske, bortsett fra at A1s har en kraftigere og mer forseggjort frontplate. A1s er også utstyrt med utgangsterminaler av høyere kvalitet enn de andre. Ellers virker kabinetene identiske hva dimensjoner, formgivning og det rent konstruksjonsmessige angår, og later til å være svært motstandsdyktige mot mekaniske tilbakekoblinger i form av vibrasjoner. I en A1s er det også naturlig nok benyttet en gjennomgående høyere komponentstandard enn b-versjonen, noe som gjenspeiler seg klart i prisen.

B-serien er forøvrig lakkert i en grånyanse som i dårlig belysning virker noe trist og militær. Men

når lys faller direkte på dem, glitrer det plutselig diskret i ørsmå metallicpartikler. Rett og slett ganske elegant. Og det kan den saktens trenge da Ernstsens velkonstruerte effektkreasjoner takket være nødvendig velvoksne dimensjoner, neppe kan sies å beherske diskresjonens kunst i særlig grad. Nei da, forsterkerne fra Kjeller ser egentlig akkurat ut som det de er, nemlig kraftstasjoner. Neppe tilfeldig at Dynamic Precision konstrueres i nabolaget til landets eneste atomreaktor!

Selv om også A1b er en robust konstruksjon i sedvanlig Dynamic-tradisjon virker den absolutt mindre dominerende enn de sortlakkerte forgjengerne fra 6.4-serien. Skiltplaten med logo og de tradisjonelle røde og grønne lysdiodene midt på fronten bidrar også til dette, da den nå som nevnt er i en diskret sølvblank utførelse, mot messing på tidligere modeller. Nei, messing mot svart gir meg ikke bare lystige assosiasjoner, uten å gå i detaljer.

Prinsippfast

Leif Ernstsen har tilsynelatende aldri latt seg affisere i nevneverdig grad av hva menigmann har uttalt om hans forsterkere, og har hele tiden fulgt sine egne definisjoner og prinsipper, forøvrig i stor grad patenterte. Nøkkeltemaet her er minimalisering av alle typer forvrenging i hele det anvendte frekvensområdet. Dette er en av grunnene til at også denne forsterkeren er konstruert uten kondensatorer i signalsveien, da Ernstsen mener de aller fleste varianter av slike - selv de med høyest kvalitet - kan tilsmusse lydbildet på grunn av dielektriske tap og fase-dreininger. Det benyttes heller ikke releer i kontakt med høyttalerutgangen - dette for å unngå kontaktovergang i serie med signalsveien. Ernstsen vil for all del unngå bruk av komponenter av materiale med magnetiske egenskaper i signalveiene, da slike nesten alltid vil medføre en viss grad målbar forvrengning. Og tar man en titt på de oppgitte måleresultatene forstår man at Ernstsen har lyktes veldig godt med å nå sine uttalte mål hva forvrengning, dempefaktor og kapasitet angår. Det er ikke mange andre - hvis i hele tatt noen - forsterkere som

hele med overlegen autoritet. Kanskje ikke til å undres over at lydteknikerne i legendariske Abbey Road Studios valgte DP A1s som arbeidsredskap i sitt største mikserom?

Transientene kommer lynraskt, og instrumenter separeres med tydelige konturer uten å bli

skjærende skarpe. Som på storebroren A1s blir hele mellomtoneregisteret gjengitt klanglig nøytralt, men da heller litt mot det varme enn det mange ganger påstått kjølige. Tvert i mot opplever jeg A1b med rik kroppslighet og fylde, men med stallkamerat C1b som tilrettelegger av signalene er det aldri fare for at det blir tykt eller påfallende grovkornet. Og skulle du oppleve mye klirr eller oppflising med A1b tror jeg vel helst at problemet ligger i programvaren eller annet sted i oppsettet.

Kombinasjonen med DP A1b sammen med de utsøkte monitorhøytalerne Respons Baby Grand fra Reidar Persson gjorde uansett til tider lydbildet svært organisk og realistisk, ikke minst på gjengivelsen av menneskestemmer. Strengt tatt har jeg nok hørt forsterkere som kan virke enda mer oppløst og leken i mellomtonen, men da snakker vi helst om langt dyrere konstruksjoner og som ikke sjelden da mangler litt av det fenomenale dynamikken og skyvet i nedre mellomtone/øvre bass som A1b kan fremvise. En god rørforsterker har gjerne sine fremste fortrinn akkurat på de foran nevnte parametre, men til gjengjeld må man da ofte inngå lydmessige kompromisser på begge frekvensfløyer og samtidig kanskje også gi avkall på litt rå makt. Valgets kvaler - igjen! Men la det være helt klart at man neppe vil savne oppløsning eller rom- og dybdefølelse fra A1b dersom man benytter Dynamics egen forforsterker C1b som makker.

Oppløsningen i diskantområdet er det derimot vanskelig å angripe. Samtidig henger den veldig godt sammen med resten av lydbildet uten merkbare tendenser til å stikke av. Luftig og like finkornet som Jyllands strender strør den om seg med små elegante detaljer. Akkurat passe krispt, akkurat passe mykt. Vi hører en naturtro metallklang i cymbaler, triangler og annet finstemt slagttøy. Cymbalrittene på en

klassiker som Fleetwood Mac's "Albatross" bretter seg ut som en lett bris på fjorden. Det er bare å la sommeren komme!

Aktiv

I dette oppsettet bestående av forforsterker og effekttrinn er det førstnevnte som på forhånd pirret min nysgjerrighet mest. Kanskje aller mest fordi jeg ved en tidligere anledning rakk å høre på en prototyp hjemme hos redaktøren og som signaliserte at noe veldig stort var i vente. Men også fordi Leif Ernsten denne gang har valgt en aktiv løsning, og gått bort fra sitt tidligere prinsipp om at forforsterkere bør være passive. Bare dette vanebruddet fra Ernsten ville for å år siden gitt solide utbetalinger hos Ladbrokes og lignende geskjefter dersom noen hadde satt sine surt oppsparte kroner i et slikt veddemål.

Aktiv eller ei, Dynamic Precision C1b nesten sjokkerer med sin lave vekt. Grunnen er enkel - vi snakker selvsagt om ekstern strømforsyning. Denne hadde likevel ikke tilført særlig mye i form av vekt, da vi snakker om en knøttliten boks man mistenker for å være rasket med fra en sjokkselger på Biltema. Helt nøyaktig snakker vi om en beskjedent utseende trafo av merket Mascot. Kan det virkelig passere strøm gjennom her uten en melt-down? Eller kan det virkelig tvinges gjennom hele femti elektriske pulser per sekund via sytråden av en nettkabel? Jeg kan med en gang røpe at fasiten sier et rungende "JA" på begge spørsmål. Lyd blir det, og ikke hvilken som helst lyd heller!

Om strømforsyningen ser puslete ut, er det stikk motsatte tilfelle hva fjernkontrollen angår. Nå snakker vi om dimensjoner og vekt i nærheten av en mobiltelefon. Vel og merke noe sånt som en Ericsson anno 1987! Men lekkert design har den fått, og funksjonell er den. Fra denne - og bare denne - kan man styre funksjoner som volum, inngangsvalg, justering av bassnivå og stand by.

Selve forforsterkeren må sies å ha fått et minimalistisk design, da den er totalt strippet for alt som kan minne om brytere eller knapper overhode. Kun et par grønne LEDs bryter opp den svært sobre fronten der de sitter plassert i det sølvblanke skiltet hvor også firmaets logo er plassert. Rent designmessig et langt "fall framåt" fra de kjente passive forforsterkerne fra DP.

C1b og A1b er teknisk sett nøye tilpasset hverandre. Her snakker vi om synergieffekt i praksis, og impedansverdiene matcher som hånd i hanske. Designmessig like så, og kabinet-

tene er dermed følgelig lakkert i samme finishvariant og matchende grafisk layout. Ingen tvil om at disse er forventet å hovedsaklig omsettes som en pakkeløsning. Ernsten sverger som kjent til fullbalansert drift i alle sine konstruksjoner, og følgelig har C1b utelukkende balanserte innganger og utganger via XLR.

Som vanlig i DP-sammenheng snakker vi om en uhyre tillitsvekkende byggekvalitet og håndverksmessig standard. Rett nok avgir den eksterne strømforsyningen til C1b en hørbar sum-mende lyd, men absolutt ingen ulyder formidles videre gjennom signalsveiene og ut i høytalerne. Dørgende stille, rett og slett forbilledlig.

Panoramalyd

Hovedkonklusjonene i denne testen er basert på C1b sammen med makker A1b. Jeg hadde des-verre ikke tilgang til andre balanserte sluttrinn i løpet av denne perioden. Likevel føler jeg at jeg har et brukbart grunnlag for å formidle noen inntrykk om C1b som forforsterker alene, da A1b også ble prøvd sammen med mitt private, balanserte linjetrinn EAR/Yoshino 864 med Mullard NOS-rør. La det med en gang være klart at denne gang lekte like barn best.

I forrige utgave av Fidelity rapporterte redaktør Vadseth om "grandiost lydpanorama", "solid grunnfjell av dynamisk bass" i tillegg til ro, kontroll og en lang rekke andre kjente uttrykk vi skribenter i vårt vokabulære armod ofte tyr til. Jeg kan ikke annet enn å si meg enig i alt og kanskje enda litt til. Redaktøren drar paralleller til Jotunheimen for å beskrive følelsen av åpent landskap. Jeg drar den enda litt lengre og finner romfornemmelsen bortimot stratosfærisk. Er stuen min virkelig bare stusselige 24 kvm? Og vi snakker om en helt usløret og gjennomsliktig visibilitet innover i lydbildet som av erfarne flykaptere vil defineres som "maksvær". Turbulens? Nei da, her flyter det så stødig og kontrollert hele veien at det bare er å sette på autopilot og lene seg godt tilbake.

Det er så godt som umulig å dedektere noen

form for støy eller uro noe sted i lydbildet. Basstoner formidles superstramt med formidabel dynamikk i velkjent DP-stil og dermed en upåklagelig rytmisk fremdrift samt en presisjon knapt HMK Gardens drilltropp er kapabel til å tangere. Ikke mye slinger i valsen, for å holde oss til musikkalsk terminologi. Den tidligere nevnte muligheten for bassjustering viste seg forøvrig fullstendig overflødig med de høytalerne jeg benyttet, som forøvrig var de imponerende gode stativhøytalerne Baby Grand fra Respons og den treveis gulvstående Amphion Xenon.

Jeg har i grunnen aldri hatt noe å utsette på oppløsningen på redaktørens referanseoppsett med Krell KPS 25sc og Dynamic Precision A1s på elektronikk siden. Likevel lar jeg meg kanskje begeistre enda mer av denne langt billigere kombinasjonen. Det virker som C1b er fullt på høyde med Krell i så måte, sågar enda mer kontrollert og følgelig helt uten tegn til oppflising eller hardhet oppover i frekvensene. Adjektivet "ro" har neppe vært mer å regne for et understatement enn når man skal forsøke å beskrive den bokstavelig talt uhorste stillheten mellom transientene. De små, viktige detaljene som når fingre treffer tangenter eller strenger et cetera, tegnes tydelig uten å komme i veien for helheten. Man får bare en fornemmelse av å komme veldig tett på utøveren. Vi snakker dessuten om en fast og superglatt overtonestruktur med krys-tallklar gjengivelse.

Denne forforsterkeren har også tilstrekkelig kontroll over sibilanter og andre uønskede elementer som kan inntreffe når det formidles masse energi oppover i det kritiske området rundt 2 kHz. Spranget mellom øvre mellomtone-område og ren diskant forløper med kattemyk eleganse og som nevnte husdyr lander C1b trygt på bena. Jeg burde nøye meg med å si distinkt, sprø, luftig og glansfull topp, men det yter den ikke full rettferdighet. Det er en noe udefinerbar eleganse over det hele. Aldri påtrengende, ei heller avrundet. Så absolutt detaljert og oppløst med god snert og utmerket klang som bare varer

og varer. Meget forførende!

DP C1b er uten tvil en av de aller beste rene forforsterkere undertegnede noen gang har hørt, og overgås i så måte kanskje bare av den over fire ganger dyrere rørkonstruksjonen Audio Research Reference 3. Med en prislapp på omtrent en industriarbeiders brutto månedslønn fremstår C1b som et regelrett kupp i mine ører. Det eneste spørsmålet jeg har etter å ha hørt denne, blir da hva en eventuell "s"-versjon vil prestere og koste!

Samlet inntrykk

Jeg sitter igjen med inntrykket av at Leif Ernsten med Dynamic Precision A1b og C1b igjen har lyktes med å konstruere produkter med klart klassikerpotensial. Isolert sett er det sistnevnte som har gjort størst inntrykk på undertegnede. Har du en effektforsterker av høy klasse med balanserte kretser, kan jeg ikke se at du har noe å tape på å prøve den sammen med DP C1b selv om denne tilsynelatende er impedansmessig optimalt tilpasset og vil trives aller best sammen med DP sine egne sluttrinn. Jeg tror uansett du skal slite for å finne en preamp i betalbare prisklasser som er merkbart bedre.

A1b vil nok møte noen flere rivaler enn C1b i sine respektive prisklasser, men er uansett en forsterker som kan drive det meste av høytalerlast og vil beholde kontrollen nesten uansett hvor kompleks musikken blir og det med alt av dynamikk og dramatisk inntakt. En knallgod forsterker som bare mangler litt av effektreservene til sin dobbelt så dyre storebror, men som likevel imponerer stort med en potent, organisk og harmonisk musikkpresentasjon. Da blir det vanskelig å konkludere med annet enn at også A1b virker som en svært konkurransedyktig aktør med klare high-end kvaliteter. Joda, Ernstsens b-varer holder definitivt a-klasse!

Pris, pre: kr. 25.000,-
Pris, effekt: kr. 45.000,-
Forhandler: Oslo Hi-Fi Center m fl.

